

Ved Finanslovsforslagets 1. *Behandling* omtalte Socialdemokraternes Ordfører, *Hartvig Frisch*, først Udfaldet af *Landsstingsvalget*. Til Trods for en groft uærlig Valgkampagne fra Modstandernes Side var Resultatet blevet en straalende Sejr for Regeringspartierne, der ved de to sidste Landstingsvalg havde kunnet mønstre i alt 567 000 Stemmer over for Venstres og Konservatives 500 000 — og 557 000 Stemmer for den samlede Opposition. I Sønderjylland havde det vist sig, at det tyske Parti var ude af Stand til at vinde Indpas i Arbejderklassen, og at det var Socialdemokratiet, som var Bolværket for Danskheden i Sønderjylland. — Med Udgangspunkt i Statsministerens Aabningstale og det dér givne Regeringsprogram anstillede Taleren dernæst en Række erhvervs-politiske Betragtninger, der særlig drejede sig om *Valutacentralen*, »Kærnepunktet i hele den danske Erhvervs politik«. Valutaspørgsmaalet hørte for Danmarks Vedkommende i fremtrædende Grad sammen med Spørgsmaalet om Afsætningen af vore Landbrugsprodukter, og hvis andre Lande stadig stillede sig paa Restriktionsgrundlaget over for Indførsel af danske Landbrugsvarer, maatte Danmark nødvendigvis opretholde en Valutaregulering. Det kunde ikke undre, at man fra Importhandelens Side rettede rasende Angreb paa Valutacentralen; af anden og mere ondartet politisk Beskaffenhed var Angrebene fra Landbruget og dets ledende Mænd paa en Institution, om hvilken enhver økonomisk klarttænkende Mand dog maatte indrømme, at den var Betingelsen for vor Landbrugseksports fortsatte Eksistens. Taleren tænkte her navnlig paa den Kritik, der under Valgkampen blev rettet mod Regeringen, fordi de i den tysk-danske Handelsoverenskomst aftalte *Tillægskontingenter* ikke var udnyttet til det yderste — som om det var en Selvfølge, at Tillægskontingenterne kunde komme ind lige til Topnoteringen. Den faktiske Udvikling i de første 8 Maaneder af 1936 havde været, at Eksporten til Tyskland var forøget med 60 Mill. Kr., medens Importen fra Tyskland kun var forøget med 40 Mill. Kr. Dette havde skabt en Valutapukkel og fremkaldt Angrebene paa Regeringen for kun at ville hjælpe de beskyttede Industrier og hindre Indførsel af Færdigvarer. Men Regnestykket var ikke saa simpelt. Medens Landbrugerne var ude af Risikoen i samme Øjeblik, de havde leveret deres Varer, var der paa Grund af den tyske Marks Stilling en meget stor Risiko for Staten. Vore Eksportvarer var heller ikke udelukkende af dansk Oprindelse. Dertil kom, at det under de nuværende Handelsforhold var den fremmede Magt, som kunde afgøre, hvilke Varegrupper den ønskede at betale med, og herved opstod et meget vanskeligt Spørgsmaal, da vi baade havde Hensyn at tage til vore